

Maade, som jeg gjorde om det andet Forslag, der var stillet udenfor Betænkningen. Det forekommer mig, at den Sag er temmelig lidt overveiet og temmelig hurtigt kommen frem til, at der vilde være Anledning til allerede nu at forberede en ny Lovgivningsvirksomhed paa det Omraade, og det er dog vistnok dertil, at Andragendet sigter. Man fik jo en Lov igjennem ifjor paa dette Gebet, og giver den end ikke særdeles Meget, er det dog vist alligevel bedst nu at prøve den lidt og se, hvor vidt den rækker. At gaa frem med meget stærke Skridt paa den Vej, maa jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke har stor Sympathi for. Jeg mener derfor, at man skal lade denne Sag hvile lidt. Jeg skal saaledes anbefale den af Flertallet gjorte Indstilling, men vil ikke kunne stemme og heller ikke kunne tilraade Thinget at stemme for det andet Forslag.

Rajer: Den 22de Marts dette Aar indbragte jeg her i Thinget et Andragende fra „Danst Kvindesamfund“, hvorved det høie Thing opfordredes til at tage under Overveielse, om der ikke kunde være Grund til at udvide den Formuesraadighed, som Kvinden fik ved Loven af 7de Mai 1880. Det er jo et Spørgsmaal, der har været for her i Thinget før i Forbindelse med det lille Spørgsmaal, som dengang blev afgjort, og jeg tror, at den ærede Ordfører ved nærmere Overveielse vil erkjende, at det var et overordentlig lille Skridt, der dengang skete, og at der kunde være Grund til at tage hele Spørgsmaalet om Kvindens Formuesforhold under samlet Overveielse, saaledes som det ogsaa er bragt frem i Norge og andre Steder. Dengang dette Andragende blev indgivet, blev jeg i Forveien raadspurgt om Formen derfor, og jeg tilraadede da „Danst Kvindesamfund“ udtrykkelig at bemærke, at et ligelydende Andragende samtidig dermed blev overgivet til den høitærede Justitsminister, da jeg havde lagt Mærke til, at naar Andragendeudvalget ikke kunde se, om Sagen tillige forelaa eller havde foreligget for den vedkommende Minister, gav Udvalget afvisende Svar og skrev, at det allerede af den Grund ikke kunde gjøre Indstilling. Men nu derefter hænder det Mærkværdige, at det ærede Udvalg skriver, at fordi Sagen ses at være overgivet til Ministeren, kan det allerede af den Grund ingen Indstilling gjøre. Da jeg saae denne Betænkning fra det ærede Udvalgs Side, saae jeg mig nødsaget til allerede af den Grund at stille Ændringsforslag for at klare min Stilling i den Henseende, men jeg haaber iøvrigt ogsaa, at det høie Thing vil stille sig velvilligt til Sagen, naar det lægger Mærke til, at her ikke er Tale om Andet end at tage det Spørgsmaal under nærmere Overveielse. Man kan jo have forskellige Meninger om, hvorledes Ordningen skal være, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg ikke vilde finde det rigtigt at tage dette særlige Punkt

alene, som her er Tale om, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt den gifte Kvinde kan raade over, hvad hun arver eller faar til Gave. Jeg tror ikke, at dette lille Spørgsmaal kan saa vel stilles ud fra det Hele som det andet Spørgsmaal, der blev afgjort ved Lov af 7de Mai 1880. Jeg vilde derfor ønske Andragendet henvist til den høitærede Minister med en noget anden Begrundelse, nemlig med Anmodning om, at Kvindens Formuesforhold i Almindelighed maa blive Ojensstand for Overveielse. Det er mig bekendt, at der arbeides af Forskjellige for denne Sag, men jeg tror, at man skal benytte Leiligheden til at henvende Opmærksomheden noget mere derpaa. Jeg tror, at der trænges til en lille Paamindeelse i denne Retning. Derfor om det her var Tale om et saadant enkelt Punkt som dette her, vilde jeg mulig for mit Vedkommende ogsaa have Betænkninger ved, at den gifte Kvinde f. Ex. ubetinget eller i alle Tilfælde skulde være eneraadig over, hvad hun arvede, men jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa Realiteten af denne Sag. Jeg tror, at Forholdet vil være bedst tjent med, om man gav en saa stor Kontraktfrihed som muligt, og at det blev gjort obligatorisk at slutte Ægtepagter, fordi det er meget vigtigt, at vordende Ægtefæller, inden Ægteskabet indgaaes, komme til at tænke over denne Sag, men iøvrigt havde fuld Frihed og altsaa ogsaa kunde vælge Formuesfællesskab, saaledes som vi nu have det, altsaa enten dette eller en større eller mindre Afvigelse eller Undtagen deraf. I den Retning gaa mine Ønsker, og naar den fuldstændige Frihed bliver bevaret saaledes, var der vist Ingen, der havde Noget imod at stemme for en saadan Lov, der iøvrigt indeholdt, hvad man kunde ønske ved en Lovbestemmelse, der nærmere forklarede disse tilfældige Undtagelser fra det herskende Formuesfællesskab. Jeg beder forøvrigt ærede Medlemmer om at lægge nøie Mærke til, at Andragendet ikke gaar ud paa, at Forholdet skulde ordnes paa denne bestemte Maade med Hensyn til dette særlige Punkt, men at det gaar ud paa, at Forholdet bliver taget under Overveielse, og jeg tror ikke, at Nogen i denne Sal kan have Noget imod, at et Spørgsmaal af en saa almindelig Interesse bliver taget under nøiere Overveielse, forudsat at den høitærede Minister heller ikke har Noget mod at overveie Sagen. Jeg vil derfor anbefale Indstillingen til det høitærede Thing.

Justitsministeren (Mellermann): Hvad angaar den under Nr. 1 gjorte Henstilling, da tilstaa jeg, at jeg maa anse den for en mig utvivlsomt uvedkommende Sag, idet det ikke staa i min Magt at give Nogen Bevilling til at praktisere som Dyrslæge; dette er Noget, der udelukkende maa henhøre under Indenrigsministeren. Hvad dernæst det andet Forslag angaar, som er stillet udenfor Betænkningen af et æret Medlem